

Бесіда

« Хліб- всьому голова»

Мета: розширити і поглибити знання дітей про хліб; виховувати почуття поваги до людей праці, бережливе ставлення до її результатів, зокрема до хліба.

Обладнання: На столі лежить хліб і вироби з борошна, у вазі колоски.

На дошці написано прислів'я: «Хліб — усьому голова» .

.ХІД БЕСІДИ

ВЧИТЕЛЬ. Сьогодні наша бесіда пройде під девізом: треба дорожити Хлібом скрізь і завше...

Дорогі діти, чому говорять у народі, що хліб — усьому голова?

— Що ви бачите на столі? Як вирощують хліб? Розкажіть.

ВЧИТЕЛЬ. Читає оповідання Г. Демченко «Красно дякуємо за хліб».

— Ось бачите, діти, який складний шлях проходить хліб, поки ми його побачимо в себе на столі. Багато праці й поту вбирає в себе маленький шматочок хліба.

Слово «хліб» не сходить зі сторінок наших газет і журналів.

Діти, а чому хліб має таке важливе значення в нашому житті?

— Вдумайтеся в такі слова: жито, житній, життя.

УЧЕНЬ. Хліб — це міць і сила нашої держави. Він дає людям життя, силу, енергію.

УЧЕНИЦЯ. Хліб — то духовне начало людини. Джерела любові до нашої України беруть початок із батьківського дому, рідного поля, де росте золотий колос, який зветься хліб.

УЧЕНЬ. Хліб на столі — велика радість людям. Свіжий, духмяний, він увібрав у себе все тепло сонця, всю щедрість матінки-землі, всю наснагу й невтомність людської праці. Щоб потрапити до нас на стіл, хліб проходить дуже великий шлях.

ВЧИТЕЛЬ. Давайте уявимо, що на дворі весна. Розпускаються листочки, цвірінькають птахи. Ви, напевно, знаєте, що навесні всі сіють, садять. У цей час виходять в поле трактористи і засівають маленькими, крихітними зернятками прогріту весняним сонцем землю.

Ось і зерно вже в землі.

А через деякий час, завітавши на поле, ми побачимо, що земля вкрита зеленим килимом — це зійшла пшениця. Незабаром з'являються вушка колосків.

Пізніше все поле вкривається жовтогарячим килимом. Саме в цей час розпочинаються жнива. Виходять в поле кораблі-комбайни. Вони збирають врожай пшениці, яка пахне сонцем, працьовитими руками хліборобів-трудівників. Із зерна одержують борошно. Воно поступає на пекарню, де виготовляють ось ці духмяні хлібини, різні булочки.

Про хліб люди склали багато казок і прислів'їв. «Що посієш, те й пожнеш», «Найсмачніший хліб — від свого мозоля», «Хочеш їсти калачі — не сиди на печі», «Не кидайся хлібом — він святий».

УЧЕНЬ. Читає вірш «Про хліб».

ВЧИТЕЛЬ. А тепер розглянемо проблемні ситуації. Як би ти вчинив, коли:

1. При тобі хтось жбурнув кусень хліба додолю.
2. Якщо, хтось залишив у їдальні шматочок хліба?
3. Коли ти взяв у їдальні хліба більше, ніж подужав з'їсти?

Складання пам'ятки

- Пам'ятаю, що хліб — святий усьому голова.
- Бережу хліб, не викидаю, не бавлюся ним.
- Крихтами пригощаю пташок.
- Беру хліба стільки, скільки зможу з'їсти.

ВЧИТЕЛЬ. Читає уривок з оповідання «КРАСНО ДЯКУЄМО ЗА ХЛІБ!»

Давно-давно — ніхто й не пам'ятає, коли саме, — жив собі на світі один Чоловік. Піде було він на полювання, наловить риби, назбирає коріння дикої трави. А все ситий не буває. Якось-то він довго блукав. Зголоднів, ноги натрудив. А так-таки нічого не зполював. Сів і зажурився.

— Охо-хо... Якби-то була така чарівна комора, щоб усіх на світі годувала.

Почуло те Сонце та й каже:

— Така комора є. Тільки до неї дбайливих рук треба. На тобі це золоте зернятко і зроби, як я велю.

Узяв Чоловік те зернятко і все зробив, як Сонце навчило. А потім і діти його так робили, і внуки, і правнуки, і праправнуки...

Що ж воно за комора така? І що то за зернятко, що його люди й досі шанують? Та комора — то родюча нива, А золоте зернятко — жито, пшениця і всяка пашниця.

УЧЕНЬ. Читає вірш « Не кидайся хлібом...»

Не кидайся хлібом, він святий! —

В суворості ласкавій,

Бувало, каже діді старий

Малечі кучерявій.

Не грайся хлібом, то ж бо гріх! —

Іще до немовляти,

Щасливий стримуючи сміх,

Бувало, каже мати.

Бо красен труд, хоч рясен піт,

Бо жита дух медовий,

Життя несе у людський світ

І людські родить Мови.

Хто зерно сіє золоте

В землі палку невтому,

Той сам пшеницею зросте

На полі вселюдському.